

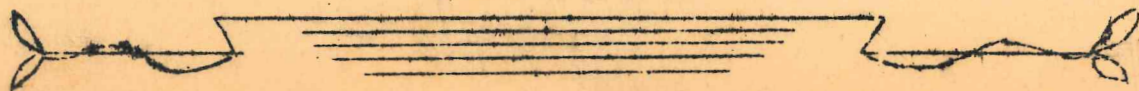
152.43

N° 2

Lehti ilmestyy: ennen täysikuuta.
Tilauksmaksut: entiset, lukuunottamatta liikevaihtoveroa, joka nyt poistettu.
Toimitus: muuttanut rahtaustoimisto T. Tiilen Seuraajat r.y:n entiseen huoneustoon.
Kirjapaino: Oy. Kalpa Ab:n monotypemonistintipainostin Possenassun Uudessa Liikepalatsissa.

Haukkumiset ja muut avustukset ottaa kiitollisuudella vastaan

H I M A N K A

Toinen sotatalvi on kaikilla rintamillamme kulunut totuttuun rauhalliseen tapaan. Mitään erikoista ei ole tapahtunut. On totuttu elämäntapoihin ja muotoihin, jotka muistuttavat enemmän rauhajan harjoituksia kuin ankaraa sotaa.

Suursota ei kuitenkaan kaikkialla ole ollut yhtä hii- jaista. Tuskin oli saksalaisten suuri kesähyökkäys rauhoittunut kun ryssä, kooten viimeiset valtavat reservinsä, ryhtyi sodan suurimpaan yritykseen. Tuhansien panssarivaunujen ja lentokoneitten tukena ovat miljoonaiset armeijat vastustamattomalla voimalla murtaneet saksalaisten asemat ja vyöryttäneet rintaman miltei viime keväisiin lähtöasemiin saakka.

Tämä ryssien suurhyökkäys ja ennenkaikkea sen valtava voima tuli yllätyksenä meille kaikille, varmaan myös saksalaisille sodanjohdolle. Tiedettiinhan, että venäläisten voimavaroja oli aikaisemmissa taisteluissa käytetty tuhottomasti tuhlaten. Todennäköisten laskelmien mukaan olivat heidän kokonaismenetyksensä syksyyn mennessä n.15 miljoonaa menetettyä sotilasta. Sen lisäksi he olivat menettäneet varsinaisen vilja-aittansa ja teollisuusalueensa Ukrainan ja lisäksi elintärkeät Donetsin laakion ja Kubanin alueet. Samanaikaisesti oli Saksan armeija, edellisen talven kovat kokemukset huomioiden, varustautunut talvisotaan mahdollisimman tehokkaasti. Mutta ryssä yllätti. Se on kyennyt kesän ja alkutalven kuluessa järjestämään, varustamaan ja keskittämään valtavan voimakkaan hyökkäysarmeijan ja se on laatinut suurisuuntaisen hyökkäyssuunnitelman ja pystynyt viemään sen taidolla ja päättäväisyydellä läpi ainakin pääpiirteissään.

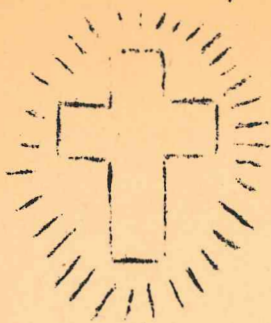
Missä on tuollaisen uskomattoman voiman salaisuus? Siihen lienee löydettävissä useitakin vastauksia. Ensinnäkin tuo voima jälleen kertoo niistä määrättömistä varastoista, joita ryssä on kahdenkymmenen rauhan vuoden aikana sotaan valmistautuessaan kerännyt. Se kertoo vakavaa kieltä siitä perusteellisuudesta, jolla ryssä oli Euroopan tuhoon valmistautunut. Edelleen se todistaa, että ryssi- en vastustustahto on suurempi ja kestävämpi, kuin mitä on kuviteltu. Ryssän sotilasta on pidetty elämellisellä tasolla olevana, älyttömänä ja politrukin ruoskan pakoittamana oliona, joka tuskin kykenee käyttämään puna-armeijan hyviä aseita. Tämä kuva, joka jossain tapauksessa varmaan pitää paikkansa, on yleistettynä osoittautunut aivan vääräksi. Akselivaltojen ilmoituksista, jotka koskevat suurien saattueiden tuhoamisia, on päätelty, että liittolaisten apu ei ole lainkaan päässyt perille. Nyt kuitenkin voidaan varmuudella todeta, että ryssä on kuukausittain saanut Englannilta satoja tankkeja ja lentokoneita ja paljon muutakin materialia.

Liittolaisten taholta toivotetaan nyt, että Saksan armeijan vastustuskyky on luhistunut. Sitähän sotatoimien kehitys ei kuitenkaan missään ole osoittanut. Päinvastoin viimeisimmät tiedot kertovat ryssäin hyökkäysvoiman laimentumisesta kautta linjan, samanaikaisesti kuin saksalaisten vastaiskut alkavat siellä täällä tuntua voimakkaina. On täysi syy olettaa, että ennen pitkää on käsillä hetki, jolloin voimasuhteet uudelleen mitataan ja silloin voinevat paikan ja ajan edut ratkaisevalla tavalla toimia Saksan eduksi. Itärintaman tilanne on vakava, mutta se kätkee vielä rajattomia mahdollisuuksia. Aika ja tehdyt siirrot ja vastasiirrot merkitsevät äärettömän paljon. Kokonaistilanteeseen vaikuttavat lisäksi monet muutkin seikat, ennenkaikkea ne tulokset, mihin merisota kevääseen mennessä ja keväällä pääsee sekä - Japani.

Pitkittyvä sota tuo tietysti aina mukanaan yhä kasautuvia vaikeuksia. Mutta se antaa myös mahdollisuuksia sille, joka aikaisemmin ei ole kaikkia mahdollisuuksiaan käyttänyt.

Meillä Suomessakin on suunnattoman paljon korjattavaa. Puolustuskuntoamme on kaikin tavoin ja kaikilla aloillavahvistettava. Sota on yleinen onnettomuus, mutta se voi korjata myös monia vääryyksiä - mutta vain sen kohdalta, joka on valmis ja vahva. Meidän on sitä oltava omalta kohdaltamme ja siinä laajuudessa, mihin poliittinen ja sotilaallinen asemamme meitä velvoittaa. Sillä - ratkaisua ei ole vielä Suomenkaan osalta suinkaan tapahtunut.

M i t ä j a n o a t ?

=====

"Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjäksi.
Ilm. 21:21b.

Elämän ylläpitäjänä jokapäiväisen ravinnon rinnalla on vesi. Sen välttämättömyyden me jokainen hyvin ymmärrämme. Siirtyessämme rintamillammekin uusiin aseisiin meidän täytyy ottaa majoituspaikkaa valitessamme yhtenä tärkeänä tekijänä huomioon vedensaantimahdollisuus. Mutta oikean arvon vedelle osanne antaa vasta se, joka on saanut kokea pitkän ja näännyttävän erämaavaelluksen vaikeudet tukahduttavassa aurin-
gon helteessä janoon uupumaisillaan. Tuollaisen vaeltajan mielikuvi-
tus loihtii helposti esiin viheriöivän keitaan kaukana taivaan rannalla,
ja silloin hän saa uutta voimaa ponnistelemaan eteenpäin päästäkseen
sinne sammuttamaan polttavaa janoaan. Mutta pian hän huomaakin erehty-
neensä, sillä tuo kuviteltu keidas olikin vain kangastusta ja silloin
voi käydä niin, että väsynyttä matkamiestä odottaa janoon kuoleminen.

Näin vaaralliset seuraukset voivat olla veden puuttees-
ta. Mutta vaikka näin voikin käydä, se ei sittenkään ole pahinta meidän
elämässämme, kun katsomme sitä läisyiden näkökulmasta, vaan pahinta on
se, ettei meillä ole janoa, sitä janoa, josta Raamattu meille puhuu,
janoa kuulla Jumalan sanaa, janoa, joka voi tulla sammutetuksi vain e-
lämän veden lähteestä. Kuinka vähän onkaan niitä, joilla on tätä hen-
gen janoa. Useimmat meistä tuntevat itsensä kylläisiksi ja rikkaiksi,
joilta ei mitään puutu. Me sanomme: "Minä olen rikas, minä olen rikas-
tunut enkä mitään tarvitse" (Ilm. 3:17a). Ja kuitenkin juuri se, joka
näin sanoo, ei tiedä, että juuri hän on viheliäinen ja kurja ja köyhä
ja sokea ja alaston. Näin me elämme väärässä rauhassa, synnin rauhassa,
ja siksi me emme myöskään voi tuntea tarvitsevamme elämän vettä.

Puhe elämän vedestä on synnin pimennoissa vaeltavalle
ihmiselle yhtä outoa kuin se oli samarialaiselle naisellekin, jolta
Jeesus pyysi vettä juodakseen. Se vesi, jota Jeesus vuorostaan hänelle
tarjosi, oli elävää vettä, eikä kukaan, joka sitä vettä juo, ikinä ja-
noa, vaan se vesi on tuleva hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa
iankaikkiseen elämään.

Onko sinulle, lukijani, puhe tästä vedestä outoa? Jano-
atko sinä tätä vettä? Vai janoatko sitä vettä, jota tämä maailma tar-
joaa?

Maailma pitää kyllä huolen siitä, että janoavan huulil-
la on pikari, joka voi sammuttaa synnin janon. Mutta tällaisen pikarin
pohjalla niin kauniilta ja houkuttelevalta kuin se voi näyttääkin on
katkera pohjasakka, joka sinun täytyy myös juoda, ja joka tuottaa lo-
pulta turmion, ellei sinä ajoissa luovu siitä. Synti on vaarallinen
juuri siksi, että se ensin näyttää kauniin puolensa ja siten pettää
ihmisen, joka pahaa aavistamatta antaa sen houkutella itsensä ansaan.
Se uskottelee ihmiselle onnea, jota se voi näennäisesti tuodakin muka-
naan. Mutta sitten käy niinkuin erämaan matkaajalle, joka pian uskoi
pääsevänsä virvoittavan lähteen partaalle, mutta joka pettyikin toivos-
saan huomattessaan, että hänen näkynsä olikin vain pelkkä kangastus. Se
onni, jota ihminen niin intohimoisesti ajaa takaa, ja jonka hän luulee
löytävänsä tämän maailman nautinnoissa ja oman minänsä palvomisessa,
osoittautuukin pian vain kangastukseksi, harhakuksi ja siten lopulta
surkeasti pettää tavoittelijansa. On edessä näännyttävä kuolema, joka
on synnin palkka.

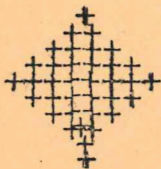
Jos tahdot välttää tämän kohtalon, niin kuule Herran
sanaa, joka kutsuu sinut kuolemasta elämään, niin sinunkin sielusi saa
elää. Herra kutsuu sinua elämän veden lähteelle, jossa synnin jano
muuttuu vanhurskauden janoksi. Pyydä, että Herra saisi synnyttää sinus-
sa tällaista janoa, että Hän saisi ohjata sinun askeleesi pois maail-
masta ja sen turhuudesta, silloin olet löytävä todellisen onnen, onnen,
josta vanhan liiton hurskas sanoo: "Minun onneni on olla Jumalaa lähel-
iä" (Ps. 73:28a).

"Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan" (Mt. 5:6). Juuri sinulle, joka tunnet itsesi synnin tahraamaksi, Jeesus tarjoaa tätä puhdistavaa vettä, sillä "eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat", sanoo Jeesus. "En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen" (Lk. 5:31,32). Ja hän tarjoaa tätä vettä vielä lahjaksi, ilmaiseksi jokaiselle ilman eroitusta. Näin ihmeellinen Herra meillä on. Ei kenenkään, joka hänen tykönsä tulee, tarvitse lähteä hänen luotansa janoisena pois. Käy siis Jumalasi eteen, että löytäisit armon aikanaan, "sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta" (Jes. 55:7c).

"Kun janoon, ole lähteenä,
 Nälissän ruokkijana.
 Kun synnin korpeen eksyn mä,
 Siin ole paimenena.
 Sä ole runko oksalle
 Ja turva, sauva rammalle,
 Lain uhkauksist päästä."

Siionin vrt. 2:7.

Pastori.

A s e v e l i - k u u l u m i s i a .

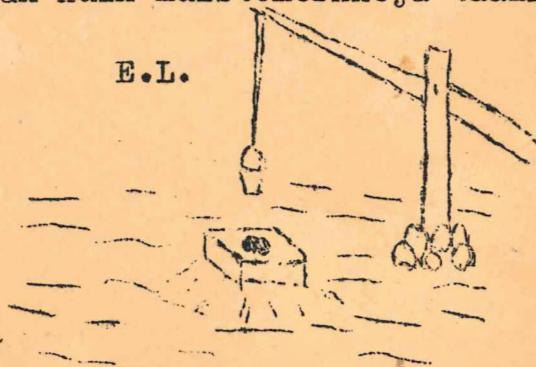
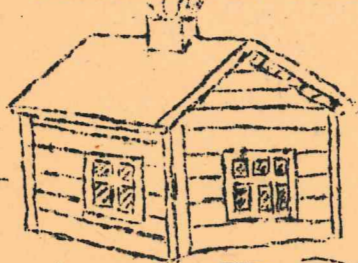
Kuten viime numerossa kerroimme, olimme päättäneet rakentaa täällä neljä asevelitaloa lahjaksi kotiseudulle asunnon puuteissa oleville perheille. Nyt sitten ryhdyttiinkin sanoista tekoihin. Jokainen yksikkömme sai urakalla rakennettavaksi yhden talon keskenään kilpaillen siitä, kuka saa ensiksi tehdyksi parhaan talon. Hirsien ajo ja veistäminen aloitettiin tammikuun 18:pnä.

Piirustusten mukaan tulee tällainen talo ulkomitoiltaan olemaan 5,8 x 7,8 m. ja käsittämään tuvan, kamarin, eteisen ja komeroita. Talo on sopivin asunnoksi kuuden hengen perheelle. Mikäli ehditään, rakennetaan vielä jokaista taloa varten yhdistetty sauna - ja navettarakennus, jotta lahjan saaja pääsisi mitä helpoimmin elämisen alkuun.

Kotiseudun aseveliyhdistykset ryhtyivät samalla ripeästi rakennustonttien hankintaan ja niinpä olemmekin saaneet kuulla, että heille on kunta ja "Lotta-Svärd" - yhdistys lahjoittanut jo yhteensä viisi palstaa. Samoin p.o. yhdistykset tulevat hankkimaan taloihin tarvittavat rakennusaineet ja pystyttämisen.

Sikäli kuin jermuilla on aikaa, kehoittaisin heitä käymään rakennustyömaalla tutustumassa taloihin, joissa tätä kirjoitettaessa jo on useita varveja hakattuina ja jotka kerran kotiseudulle siirrettyinä tulevat kauan aikaa olemaan kuin muistomerkkejä täällä vallinneesta oikeasta aseveljeydestä.

E.L.

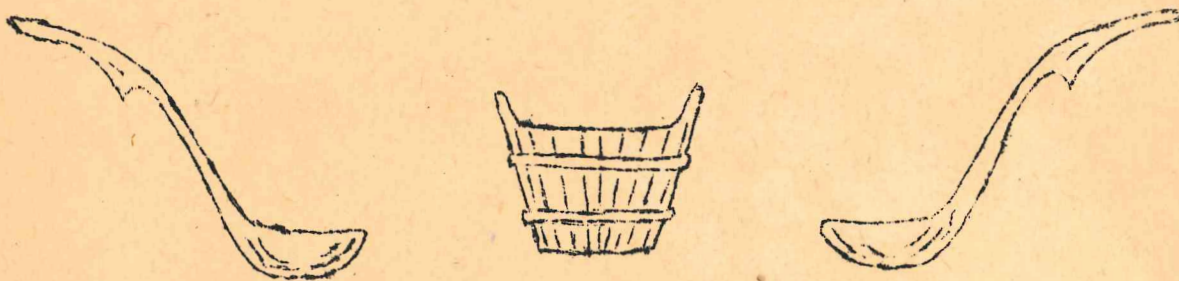

P u h d e t y ö t .

=====

Eri pattereiden lähettämien tilannetiedoitusten mukaan on puhdetyöharrastus kaikissa yksiköissä jatkunut ainakin entisen suuruisella innolla. - Seiska kertoo, että nyt on herra esimieskin jo innostunut asiaan ja ryhtynyt korkeimman omakätisesti roskaamaan korsunsa lattiaa. Syy tähän äkinäiseen innoitukseen on tosin verraattain hämähäperäinen. Kuulemman mukaan ovat näet pojat tehneet pienen tepposen ja lähettäneet Hänen Ylhäisyytensä rouvalle nimipäivälahjaksi jonkun rasian sellaisin evästyksin, että täytyy heidän näin ruveta auttamaan, kun itselleen herra aviomiehelle on sattunut peukaloksi kutsuttu elin kasvamaan väärään paikkaan, nim. kämmenen keskikohdille. Myöskin "propaganda-aseveli" on saannut herätyksen, todennut metsässä kasvavan aika paljon hyvää materiaalia, onpa tainnut jo kantaa jonkun kiekon korsun tienoille kuivumaankin. - Yhdeksikkö kertoo poikien vallan uutterasti vuoleskelleen sormiensa ohella puupalikoita ja kun puukkopeli osoittautui liian hitaaksi, hankittiin oikein sorvi sekä ruvettiin toteuttamaan valistusupseerin aatetta hammastikkujen valmistamisesta tehdasmaisesti. - Kahdeksikko ja esikunta eivät ole olleet pekkaa pahempia, "neljän kuninkaan kirja" on saannut huilata ja purkia ja kapustaa on syntynyt monenmoista.

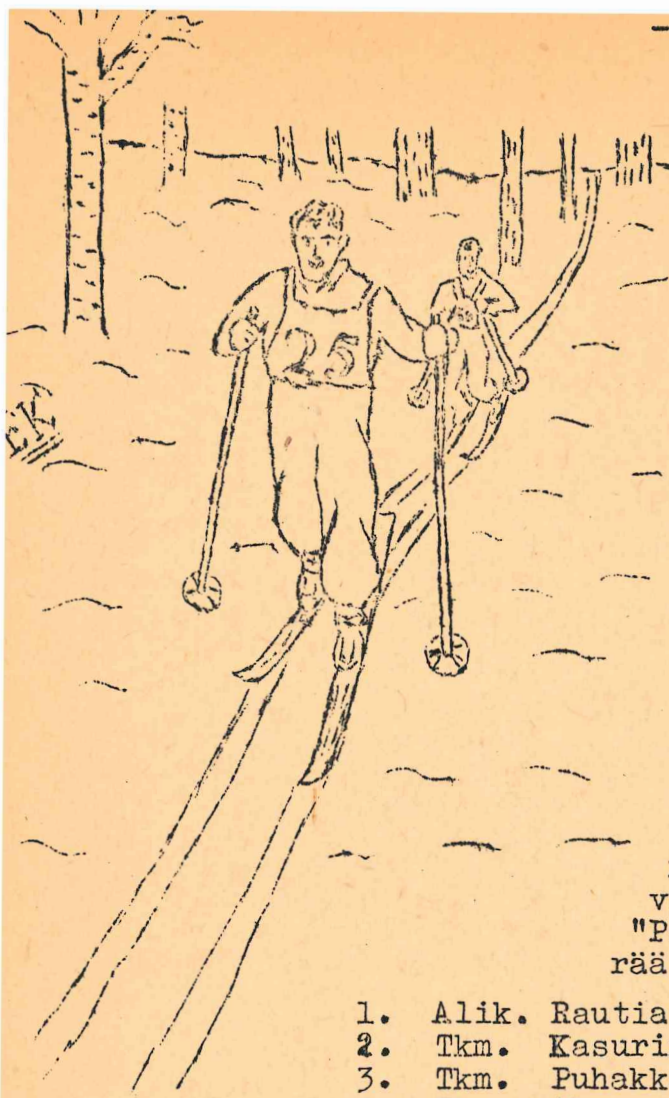
Innostus on siis hyvä kymmenen edelleenkin, mutta sen sijaan muuta valittamisen aihetta kyllä löytyy. Ennenkaikkea tuntuu työkalujen puute haittaavan, vaikkakin sekä kahdeksikko että yhdeksikkö ovat onnistuneet hankkimaan tuollaisen tuiki tarpeellisen sorvinkin. Sitten on vallan yleinen sellainen epäkohta, että varsinainen perusaate, varojen hankkiminen asevelirahastolle, ei ole vielä tullut riittävässä määrin huomioiduksi. Tekijät ovat ensinnäkin monesti niin ihastuneita omiin töihinsä, etteivät henno niistä luopua ja lisäksi näyttää valtaan päässeen vallan tavaton sukulaisirakkaus. Ja mikä ihmeellistä, tuo vanha äitimuori, jolle rasia pitäisi lähettää, näyttää useasti käyttävän neiti-nimitystä nimensä edessä. Töitten tasossakin on vielä parantamisen varaa. Ennenkaikkea olisi pyrittävä saamaan esiin neet monipuolisemmiksi sekä suuntaamaan niiden koristelu uusille linjoille. Nuo nappirasiat kukkakoristeineen käyvät jo liian tavallisiksi ja ovat monesti mauttomia. Sopisi käydä katsomassa mallia vaikka kahdeksikossa Kenr. Timoshenkolta, jonka valmistamien kapustojen puuleikkauksissa on todella suomalaiskansallinen leima eikä mitään ulkolaiselta rihkamalta vaikuttavaa koristelua.

" P a k a n a t " l a d u l l a .

=====

20.1.43 suoritettiin Nikitinskajan lännen puoleisessa maastossa 17 km:n murtomaahiihto "Pakanoiden" kesken. Näitä viimeaikaista olikin kertynyt lylyä lykkimään hyvän joukon yli 50, huolimatta siitä, ettei osanottajamäärää oltu erikoisemmin vahvistettu. Joukkue tuloksen huomioimiseen piti kuitenkin olla kuusi suksijaa jokaisesta "pakanayhdyksunnasta". - Ennenkilpailua - ja tietenkin myös kilpailun aikana - oli huomattavissa melkoista jännitystä katselijoiden keskuudessa. Huhut tiesivät kertoa uusista kyvyistä, joita oli ilmestynyt joukkoomme viime talven hiihtosesonkin jälkeen. Pystyvätkö vanhat tekijämme, Rautiaiset, Puhakat y.m. kärkitiloille, vai täytyykö väistyä uusien tulokkaiden tieltä? Ei varmasti, sen näimme. Isännät ensin

täällä ("pakana"-maassa nim.), vieraat sitten. Yksitoista ensimmäistä olivat kaikki vanhoja "pakanoita", kahdestoista oli vieras - Partanen nimeltään. - Ajoista päätellen ei kukaan ollut hiihtänyt 17 km., vaan korkeintaan 16 km. No, se hän ei ollut hiihtäjien vika, vaan järjestäjien, jotka tekivät radan liian lyhyeksi.

Rautiaisen Ville, setsemännestä, suksit kokonaan omassa valtakunnassaan, eikä käyttänyt aikaa edes yhtä tuntiakaan. Kaudeksikon Kasurisella oli halu tehdä samoin mutta kello kävi vähän liian liukkaasti. Puhakkakin sanoi pitäneensä koko ajan lusikat pohjassa, kaasua vain ei tahtonut riittää. Seuraavista sijoista - aina 48:een saakka - tapeltiin kovasti ja verrattain tasaväkisesti.

Patterien välisessä isännöi vanhan tansa mukaan seitsemäs, mutta tällä kertaa niukasti, sillä yhdeksikkö pani kovasti kamppoihin. Kahdeksannen tulos venähti yhden miehen hitaasti kiiruhtamisen vuoksi. Kolmas tila oli kuitenkin taattu. "Pakana"-maan hallitus piti tötuneesti perää. Ja tulokset muodostuivat seuraaviksi:

1.	Alik.	Rautiainen, Vilho	7.ptri	0.57.15
2.	Tkm.	Kasurinen, Soini	8.ptri	1.00.51
3.	Tkm.	Puhakka, Aimo	9.ptri	1.01.03
4.	Tkm.	Abramoff, Vilho	7.ptri	1.03.16
5.	Kers.	Mustonen, Olavi	9.ptri	1.03.45
6.	Alik.	Silvennoinen, Veikko	7.ptri	1.03.46
7.	Tkm.	Laamanen, Reino	8.ptri	1.03.51
8.	Korpr.	Lavikainen, Onni	8.ptri	1.05.00
9.	Alik.	Kaasinen, Toivo	9.ptri	1.05.11
10.	Korpr.	Europaeus, Eino	9.ptri	1.06.02

Pattereiden välinen järjestys:

1.	7.ptri	1.04.16
2.	9.ptri	1.05.31
3.	8.ptri	1.08.44
4.	Psto E	1.11.53

Ampumahiihtopäiväksi 22.1.43 sattui oikein tulipalopakkanen. Varmaankin senvuoksi, että suksijoilla piti olla setsemän ja puoli kiloa rojua selässä, ei osanottajia siunautunutkaan yhtä paljon kuin edellisellä kerralla. Tarpeeksi niitä kuitenkin oli, sillä muuten olisivat Tahvo Talonmiehen taulut tikittäjän tarterilla käyneet vähiin. - Rata oli entinen. Noin $1\frac{1}{2}$ km. ennen maalia joutui jokainen ampumaan viisi laukausta pääkuvioon n.170 m. matkalta. - Säännöt:

1) Jos joku hätiköimisellään, huolimattomuudellaan tai huonon taitonsa takia aiheuttaa, että yksi luoti ei menekkään tauluun, vaan suhahtaa sille kuulumattomaan paikkaan, vaarantaen yleistä turvallisuutta, annettakoon sakkoo kolme minuuttia.

2) Kahdesta ohi menneestä laukauksesta kuusi minuuttia j.n.e.

3) Jos joku vaarantaa kanssaihmissen turvallisuutta niin paljon, että ampuu kaikki ohi, annettakoon sakkoo viisitoista minuuttia ja julistettakoon kelvottomaksi toiste tulemaan moiseen yritykseen.

Hikilautoja liikutteli jälleen nopeimmin seitsemännen Rautiainen, mutta käytti tuliluikkoa verrattain kehnosti ja jäi yhdeksän minuuttia sakkoo saaneena toiseksi. Kahdeksikon vanha suksija-

ampuja, kers. Leppänen hiihti viidenneksi parhaiten, mutta käyttäyty- sikäli moitteettomasti, ettei saanut sakkoa ja voitti. Kolmanneksi tullut yhdeksännen alik. Kaasinen oli myös hiihdossa kolmas. Vänr. Luostarinen ja kers. Sormunen suoriutuivat leikistä sakotta, mutta kiiruhtivat hitaana- laisesti.

Paras hiihtojoukkue oli yhdeksiköllä ja paras ampuja- joukkue seitsemännellä.

Tulokset:

lopull.aika

1.	Kers. S. Leppänen	8.ptri	1.10.46	5	osumaa	1.10.46
2.	Alik. V. Rautiainen	7.ptri	1.05.26	2	"	1.14.26
3.	Alik. T. Kaasinen	9.ptri	1.09.47	3	"	1.15.47
4.	Kers. H. Sormunen	Psto E	1.15.58	5	"	1.15.58
5.	Vänr. T. Luostarinen	7.ptri	1.16.30	5	"	1.16.30
6.	Kers. O. Mustonen	9.ptri	1.08.40	2	"	1.17.40
7.	Alik. V. Koskenkorva	9.ptri	1.19.20	5	"	1.19.20
8.	Korpr. E. Europaeus	9.ptri	1.10.57	2	"	1.19.57
9.	Tkm. O. Pihlajamäki	7.ptri	1.17.19	4	"	1.20.19
10.	Kers. R. Räsänen	7.ptri	1.17.42	4	"	1.20.42

Patterien välinen:

1.	7.ptri	1.19.07
2.	9.ptri	1.20.24
3.	8.ptri	1.27.41
4.	Psto E	1.29.43

4 x 10 km:n viestihiihdosta 24.1. muodostui kerrassaan henkeäsalpaavan jännittävä. Jokainen patteri- seitsemättä lukuunotta- matta- pisti tuleen neljä parhaita menijäänsä (seitsemäs kahdeksan), järjestellen hiihtovuorot kaikkien taiteen ja tieteen sääntöjen mu- kaan. "Se ottaa hyvän etumatkan, se pitää sen, se pidentää vielä rakoa ja se tulee voittajana maaliin..." Niin teoriassa, mutta toi- sin käytännössä.

Lähtöviivalle asettuivat tkm. Partanen seitsemänne- stä, tkm. Laamanen kahdeksanne- stä, alik. Kaasinen yhdeksanne- stä, alik. Kuokkanen esikunnasta, sekä alik. Lavikainen yhdeksanne- sen joukkue- eesta. Partanen suksi heti johtoon ja säilytti paikkansa loppuun saak- ka. 1 m. 20 sek. jäljessä pyyhälsi ensimmäiseltä osuudelta Kaasinen, seuraavina Laamanen, Kuokkanen ja Lavikainen. Laamasella eivät pysy- neet laudat jaloissa ja oli hän niihin niin kyllästynyt, että heit- ti maaliin tultuaan molemmat Pulliaisen tietotoimiston saunan oves- ta sisään. Laamasen hiihdon epäonnistumisen vuoksi menetti kahdeksik- ko muuten hyvät mahdollisuutensa.

Toisessa vaihdossa pysyi järjestys samana. Kahdeksan- nen kers. Leppänen oli tavoittanut yhdeksännen korpr. Europaeusta 41 sekunttia.

Kolmannessa vaihdossa otti yhdeksännen kers. Mustonen 1 m. 11 sek. edellä lähteneen seitsemännen tkm. Pihlajamäen kiinni ja ajoi vielä 2 m. 15 sek. edelle. Jännääminen nousi huippuunsa. Pystyykö Rautiainen vetämään tämän raon umpeen? Hän kyllä vakuutti lähtiessään: "Noo, pikku juttu." Mutta siitä huolimatta. Ei ole sit- tenkään aivan varmaa. Edellisten vaihtojen aikana poistuivat katse- lijat välillä korsun lämpimiin, mutta nyt ei sellainen juolahtanut kenenkään mieleen. Aika kuluu. Kohta pitäisi jommankumman tulla, mut- ta kenen? Nyt, nyt tulevat, molemmat aivan peräkkäin. Ei sittenkään, väärä hälyytys. Vieraita miehiä olivat kumpikin. Katselijat ovat yhä hermostuneempia. Sydän lyö - ainakin yhdellä katselijalla - niinkuin lampaan saparo. - Nyt laukesi. Pitkä valko myssyinen mies porhaltaa metsiköstä aukealle ja liukuu kohti maalia ja - voittaa. Hän on Puhakka. Polvet notkahtelevat väsymyksestä, mutta pakanan säsu vie eteenpäin. 53 sek. jäljessä lentää maaliin Vauhti - Ville hyvässä voimissa. tuoden toisen sijan patterilleen. - Muu järjestys on py- synyt entisellään.

Tulokset:	1.	9.ptri	2.43.49
	2.	7.ptri	2.44.42
	3.	8.ptri	2.47.58
	4.	Psto E	2.57.14
	5.	7.ptri	
		b joukk.	3.07.28

Eläköön "pakanat" ja "pakanat" hiihto.

K.

Urheilu-upseerin
uutisia.

Toimitus on tiedustellut pston urheilu-upseerilta tulevaisuuden suunnitelmia. Hän kertoi meille seuraavaa:

Hiihtourheilun tulevaisuudenkuviako? Hyvä kun jaksaa sulattaa tämän talven hiihto- ohjelman, joka myöhäisen talven tulon takia on jäänyt lyhyessä ajassa suoritettavaksi. Kovasti ovat hiihtäjät touhunneetkin ja lisää on tulossa. Vieläpä sellainen hiihtemuoto, joka kiinnostaa kaikkia, josta ei kukaan - ei edes toimittajakaan saa jäädä pois. Tämä kaikkia innostava (?) hiihto on - massahiihto, joka järjestetään 16.-17.2. ja 19.-20.2.43 "nuoret", v. 1912 ja myöhemmin syntyneet, joutuvat suorittamaan massahiihdon kertauskurssit 15.- 21.3.43.

Helmikuun loppupuolella 26.päivän tienoilla, järjestetään 15 km:n ampumahiihdon karsintakilpailut, jossa on verryttely- ja kiritaival sekä kummallakin matkaosuudella ammunta, jossa kummasakin ammutaan kymmenen laukausta ja laukausten todellinen arvo huomioidaan. Tulokset lasketaan sk-pistelaskutaulukon mukaan. Ampujat pääsevät täten oikeuksiinsa, joka onkin ampumahiihdon tarkoitus. Tämä kaikki on harjoittelua talven suurtapausta varten, nimittäin "Levinan hiihdot" seuraavat jo maaliskuun 6. ja 7. päivinä. Isäntinä ja haastajina toimivat "pakanat". Tähän kilpailuun osallistuvat kaikki Levinan alueella toimivat pataljoonat ja patteristot. Kilpailulajeina ovat 17 km:n mieskohtainen hiihto sekä 15 km:n ampumahiihto. Ampumahiihdossa on 10 km:n verryttelytaival ja 6 km:n kiritaival. Ampumapaikkoja tulee kaksi, molemmat kiritaipaleella, kummassakin 10 laukausta. Molemmissa hiihdoissa saa joukkuetta edustaa 12 osanottajaa, mutta 10:n tulos, josta yhden upseerin tulos, huomioidaan. Ampumahiihdossa käytetään sk-pistelaskutaulukkoa. Mahdollisesti myöhemmin järjestetään pston puitteissa partiotedustelu-hiihtokilpailut.

Nyrkkeilijöiden ja painijoiden on muistettava käyttää hyväkseen harjoitusmahdollisuuksia, sillä kilpailuja on tulossa kevättalven kuluessa.

Seurapiiri -
uutisia.

Vsk. 25.p:nä juhli täällä korpr. Kuismin muiden Paavojen tapaan erikoista huomiota ansaitsevilla tavalla. Sanotuksi illaksi oli päivän sankari kutsunut tarkoitusta varten varattuun korsuun suuren joukon tšekäläisiä yetäviään ja ihailijoitaan sekä taiteilijatovereitaan. Kutsuvieraiden joukossa nähtiin komentajan ylväs hahmo seurassaan huoltopäällikkö ja onnensa ruusuhohteisissa pilvilinnoissa purjehtiva adjutantti sekä parvittain nuorempaa upseeristoa, aliupseeriston, korpraaliston ja miehistön edustajia. Kanssamme hyökkäämättömyyssopimuksen tehneen naapurivallan, Parketin, edustajana nähtiin tilaisuudessa vielä suurlähettiläs, täysivaltainen ministeri K. Savaste. Päivän sankarin lausuttua muutamin valituin sanoin "herrat Upseerit ja Aseveljet" tervetulleiksi, johdatti hän juhluvieraat herkullisen näköisen kahvipöydän ääreen, joka toi kouraantuntuvalta tavalla mieleen menneen hyvän ajan antimet. Niiden nauttimisen ja sitä seuranneen tupakkaturinan aikana esittivät juhlijän taiteilijatoverit mieltymyksellä kuultuja kvartettilauluja sekä hallituksen edustaja, ent. valtiopäivämies Jovero hilpeyttä herättäneen, rehevän lausuntanumeron. Kutsuvieraiden kiitokset esitti seitsemännen kahvikupillisen jälkeen toim. Himanka. Mielyttävä ja pirteä yhdessäolo jatkui lähes pikkutunneille.

Rep. Antti Puujalka.

30.1.43.

Ystävä - hyvä.

Kirjoitit joskus siellä sykkivistä, mykistä päivistä, jolloin turtuneena ei tunne värejä eikä värähdyksiä elämältä. Tiedän miten tuo tyhjiö sielussa kaivertaa välinpitämättömyyttä, ehkäpä ivaakin kaikkia asioita kohtaan, joita tuossa mielentilassa pilkallisesti sanoo asioiksi, jotka ovat olevinaan niin tavattoman tärkeitä: kansakuntien elintilat, moraali, kasvatusoppi, synttäisyys ja sota - "ja tuuli käy heidän ylitseen eikä heitä enää ole." Jää vain joitakin sfinksejä ja pyramiideja kaikesta tuskasta ja riemusta. Edelleen tuo demoni tuudittaa sielua uskomaan, että olisi niin lohdullista ajatella kaiken jo sammuneen - niinkuin uupuneinkin virta lopulta laskee mereen ja yhtyy siihen kadottaen itsensä - loputtomaan, syvään rauhaan.

Mutta tuo itsetiedoton, - kuoleman - täytyy väistyä, koska elämme. Eläessämme ei voi olla kuolemaa. Ja jos on ollenkaan kuolemaa, voi se olla vain täyttymys hyvin - tai huonosti eletylle elämälle, jolloin voi vetää ajatusviivan omien pyrintöjensä alle, ja jättää se lapsilleen edelleen johdettavaksi, jatkuvaisuuteen, jossa ei ole pistettä.

Olen onnellinen elämässäni, rakkaudessa Sinuun.

Katso maailmaa: Onko missään muualla havaittavissa pahaa kuin korkeintaan meissä ihmisissä, teoissamme? - mutta eikö sekin rikkoudu tarkoituksettomuudessaan luonnon anteeksiantavaan hyvyteen?

Meidän pitäisikin aina muistaa että: "meitä voidaan sanoa eläviksi vain niinä hetkinä jolloin sydämissämme olemme tietoisia omista aarteistamme." (Vilder: Androksen nainen.) Silmä jos tuon unohtaa, niin emmekö menetä tietoisuutta hyvään?

Eikö olekin totta, että ihanampia ja elävämpiä hetkiä ovat juuri ne, jolloin tuntee niin suurta rakkautta kaikkea kohtaan, että haluaisi syleillä koko maailmaa. Ja voiko jonakin hetkenä olla rakastamatta tätä kaunista maailmaa, kaikkea siinä, joka puuta ja ruohoa, pilveä ja jalanjälkeä lumessa.

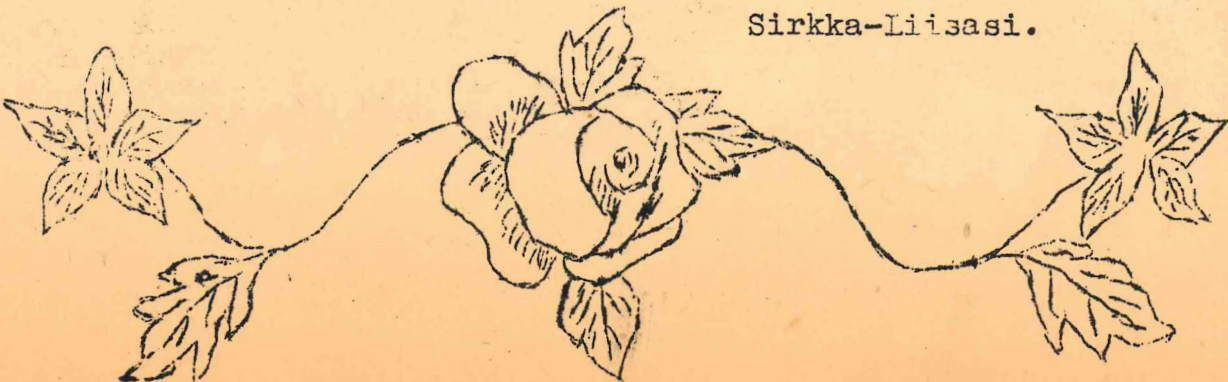
Elämämme on kuin sinfonia, alakuloisine ja riemullisine jaksoineen. Turruttava arkipäivä lisää siihen omat harpuheläyksensä..... Kuulee koko oman elonsakin sinfonian sen toiveiden vyöryä ja alakuloisuuden ja surumielisyyden. Ja huomaa, että samoin on kaikilla ihmisillä. Ei voi enää olla rakastamatta heitä heidän pienuudessaan, taistelustaan itsensä puolesta..... Voi rakas harhaileva ihmiskunta.

Katso: tuolla mennä laahustaa ihminen, mitä hän kaipaa ja etsii, ota ja opeta hänet rakastamaan, että hän huomaisi että kaikki onni ja rikkaus on meissä itsessämme.

Heittäkäämme kaikki ynseys, katkeruus, itsekkyytemme ja rakastakaamme toisiamme taivaan tuulten ja viimojen alla että olisimme kuin hento hienoinen heinä lähellä maaemoa.

Sinua ja koko maailmaa syleillen

Sirkka-Liisasi.

J u o n i u k k o .

=====

Kävelimme, alik. B. Luikuri ja minä, 16. patterin (peiteluku) tieosuudella paksussa hangessa. Kiirehdimme askeleittamme, sillä lumipilvet olivat väistyneet Ääniselle ja vihreän sininen avaruus säteili kanttiinin kaipuuta jäseniin.

Äkkiä alik. B. Luikuri säpsähti kuin olisi nähnyt juuri saamassaan voinapissa hiiren hampaiden viirut ja jäi tuijottamaan eteensä tien suuntaan. Siellä, kolmen munakäsikranaatin - heitotomatkan päässä, tallasi meitä kohti kaksi aseveikkaa, naapuripatterin miehiä kai. Toverini joutui tällöin merkillisen häiriön valtaan: Ihailua ja korkeita lumiröyppyjä synnyttävällä nopeudella hän syöksyi vasemmalle aukeavaan puronotkoon häipyen pian takkuiseen tuomiryteikköön. Huudeltuani ja kohauteltuani olkapäitä, kaikki turhaan, jatkoin hämmästyneen näköisten kaverien ohi matkaani kanttiinille.

Siellä Luikuri jo istui puuskuttaen. Tarjosin tupakan: "Se rauhoittaa." "Työmiehestä" nousi harmaa ja sininen savu. Imaisten edellistä Luikuri raotti salaperäisyyden esirippua:

"Minä opastin eräänä kauniina syksypäivänä nuo ukot tähän meidän porukkaan. Matkalla ne koko ajan juttelivat entisestä olinpaikastaan, jonka rinnalla Stalingrad tuntui olevan iki rauhan tyyssija. Minua alkoi jo keljuttaa lopuksi ja vastailin hajamielisesti "hm" ja "joo" heidän kysymyksiinsä, mietin näet kovasti vastavetoa. "Mitäs kaveri on niin hiljaiseksi mennyt" kuulin äkkiä ajatusten läpi ja silloin leikkasi. Sanoin ääntä alentaen: "Tässä ei oikeastaan saisi puhua kovaan, ryssä voi kuulla." - Sankarit hiljenivät lyhyemmässä ajassa kuin meidän patterilta menee tykkien suuntaamiseen. Äänettömästi hiivittiin sitten mäelle, jolta tie laskee alas korsuille. Ketään ei näkynyt. "Nyt, tehkää perässä," suhahdin taakseni, "vantka näkee tähän" (mikä olikin totta, tähytetyisyys 5 km.). Painuin maahan ja lähdin matelemaan korsuja kohden. Ukot reppuineen sun moine venttereineen jäljessä. Katselin taakseni. - Päivällä saisi sota jatkua, jos tuon näyn palauttaisi. - Tultiin korsujen eteen. Ryömin ovileikkaukseen ja karottaudivin riipaan. Ovi aukeni oluspäin. Jäin sen taakse ja kuiskasin kalpeille seuralaisilleni: "Ryömikää sisään vaan." Pojat ryömivät."

Tässä kohdassa Luikuri laski esiripun. Sen takaa kuului ensin merkittävä hiljaisuus. Sitten voimakasta meteliä.

R.R.

T i e d o i t u s "Pakanan" avustajille.

Sattuneesta syystä huomautetaan, että kaikkia lehdelle lähetettyjä kirjoituksia ei voida tilan puutteessa sekä muiden teknillisten seikkojen takia aina julkaista juuri lähinnä seuraavassa numerossa, vaan täytyy joskus esim. suunnilleen saman aiheiset kirjoitukset jakaa eri numeroiden kesken.

Toimitus.

- 11 -

M i e t t e i t ä musiikista ja
sen harrastuksesta.

Viimeaikoina on sanomalehdistön palstoilla jälleen sukeltanut esiin vanha riita tanssimusiikin ja n.s. konserttimusiikin kannattajajoukkojen välillä. Alun riidalle on tietysti antanut Yleisradiomme musiikkiohjelmisto ja siinä sivussa on pohdittu musiikkia yleensä, musiikin merkitystä ja sen tarkoitusperiä. Kiistaan ovat runsaassa määrin osallistuneet myös rintamamiehet, osaksi sanomalehtien välityksellä, osaksi kirjoittelemalla suoraan Yleisradion ja Aunuksen radion toimihenkilöille. Koska juuri radio ja etenkin sen välittämä musiikki on rintamillamme muodostunut tärkeimmäksi ajanvietteeksi, ei liene aivan aiheetonta lausua paria ajatusta musiikista ja sen harrastuksesta tässäkin vaatimattomassa lehdessämme.

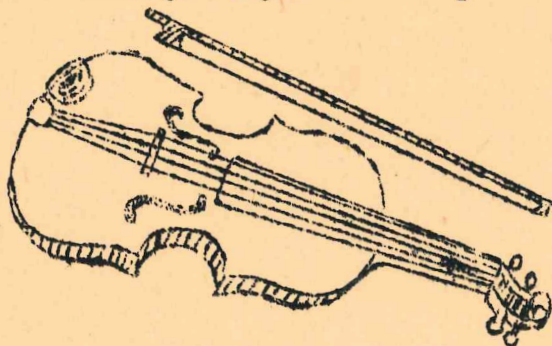
Heti aluksi on huomautettava, että mainituissa musiikkia koskevissa kiistakirjoituksissa tehdään usein sellainen virhe, että tanssi- ja konserttimusiikista puhutaan kuin jonkinlaisista toisilleen täysin vastakkaisista ilmiöistä. Näin ei mielestäni kuitenkaan ole asian laita, vaan kysymys on ennemminkin vain kahdesta eri asteisesta musiikkilajista, joilla kummallakin on oma tarkoituksensa ja oikeutuksensa. Mieleeni tulee sellaisen auktoriteetin kuin Helsingin Kaupunginorkesterin entisen johtajan, prof. Armas Järnefeltin kerran antama haastattelu, jossa hän m.m. kertoo silloin tällöin varsin mielellään kuuntelevansa jotain pirteää fox'ia. Kuitenkin on muistettava, että on varmasti olemassa sekä huonoa että hyvää tanssimusiikkiakin. - Tanssin ja sitä säestävän musiikin oleukseen kuuluu, että ne kuvastavat meille elämän kauneutta ja elämän iloa. Ajatelkaamme esim. Straussin valsseja, jotka - kuten niiden nimetkin jo osoittavat - kertovat meille Vienin iloisesta elämästä, taiteilijoista, kauniista Tonavasta ja niin edespäin. Verratkaamme niitä kotimaisten tanssimusiikintekijöittenme tuotteisiin, jotka saattavat tanssin rytmissä laulaa Raatteen ja Kollaan sankarivainajista. Juuri tämän tapaiset tyylivirheet tekevät nimenomaan suomalaisen tanssimusiikin vastustajien kannan ymmärrettäväksi.

Musiikki on eri asteista. Näin sanoessani tekee mieleni verrata sitä kirjallisuuteen. Yksinkertainen, suoraviivainen satutu tai selvä juoninen romaani sanoo meille sanottavansa suoraan ja selvästi, helposti tajuttavassa muodossa. Myöskin ajanviettemusiikki kertoo ajatuksensa mutkattomasti. Kuunnellellessamme sävellystä "Luostarin puutarhassa" kuulemme lintujen liverrystä, kirkonkellojen soittoa ja munkkien laulua. Sen sijaan suuret orkesteriteokset, sinfoniset runot ja sinfoniat sekä suuret romaanit ja näytelmät kuvailevat meille suurempia ja mutkikkaampia asioita. Smetanan sinfoninen runo "Moldau" kertoo pienestä purosta, joka vähitellen paisuu suureksi, vuolaaksi virraksi ja virtaa läpi maiden ja mantereiden sekä lopulta yhtyy mereen, Mendelssohn'in "Hebridit" - alkusoitto loihtii mielikuvitukseemme mahtavan meren ja sen rantakallioita vastaan lyövät tyrskyt sekä vihdoin Tshaikovskin VI sinfonia kuvailee meille kokonaisen ihmiselämän, aina herkästä lapsuudesta miehuusiän voimaan ja lopulliseen riutumiseen ja kuolemaan saakka. Niitä kaikkia on vaikea tajuta, sillä ne puhuvat vaikeista asioista, asioista, jotka monasti eivät näy pinnalle muuten tapahtumien ulkonaisen kulun heijastamisessa vaan piilevät syvällä ihmissydämessä.

Jo koulussa me opimme lukemaan. Myöhemmälläkin iällä melkein jokainen meistä lukee jotakin, onhan Suomen kansa tunnetusti maailman lukutaitoisimpiin ja -haluisimpiin kuuluva. Musiikkiakin voi oppia "lukemaan", sitä voi oppia aina paremmin ja paremmin ymmärtämään. Mutta samoin kuin muukin oppiminen vaatii musiikkiin perehtymisen työtä ja vaivaa. Siihen on keskittydyttävä ja siihen on pyrennyttävä. Emme voi koskaan oppia ymmärtämään esim. suurta orkesteriteosta, jos käytämme sitä vain taistamusiikkina keskustelulle tai korvikkeen juonnille. Musiikki on eri asteista, sen oppiminenkin

asteettain. Me voimme aloittaa yksinkertaisen kauniista kansanlauluista tai vaikkapa Straussin valsseista, siirtyen niistä laulajien ja soolosoittimien välityksellä orkesterimusiikkiin ja sitä mukaan aina vaikeampi tajuiseen. Mitä vaikeammiksi kappaleet tulevat, sitä enemmän keskittymistä ja ulkonaista hiljaisuutta niiden kuuleminen vaatii. Tällöin on vielä muistettava, että moni "vaikea" sävellys useampia kertoja kuunnellessa vasta ikäänkuin kirkastuu, siinä löytää ennen huomaamatonta kauneutta.

Kaikki tämä vaatii tietysti ponnistusta ja vaivaa. Mutta se on vaivaa, joka maksaa palkkansa. Jokainen saavutettu uusi porras musiikin ymmärtämisessä avartaa uusia näköaloja, opettaa meitä ymmärtämään elämän salaisuuksia ja ennenkaikkea antaa aivan uuden, ennenkokemattoman ja täydellisen puhtaan nautinnon.

T.N.

L ä h e l t ä   s e   h i p o i   - - .
=====

Ystävykset Sepeteus Janhunen ja Ananias Tuppurainen istuivat eräänä päivänä sangen murheellisina laverin reunalla korskussa ja pohdiskelivat yleismaailmallisiatapahtumia eli politiikkaa y.m. ajankohtaisia ja tärkeitä tapahtumia. Varsin usein kiintyivät katseet pakkiin sekä räiskälepannuun. Silloin keskustelu automaattisesti myös siirtyi aineellisempiin asioihin. Huolestunut äänensävy ja alakuloiset ilmeet kielivät ystävysten pohtivan jotain tavallista vakavampaa, syömiseen liittyvää problemaa.

Syytä olikin sillä katsokaas, kuulkaas, nähkääs, ystävystemme ruokataloudellinen puoli oli niin hullusti ettei etsimälläkään löytynyt "vitiä" muutakuin vaivaiset puolitoista kiloa. Ja eihän sillä kaksi raavasta miestä pitkälle potki. Voitilanne oli siis murheellinen, mutta vielä hullumpi oli juttu katsottuna "Wilsonin pinnan" pyöreältä kannalta. Se kun oli loppunut kokonaan. Aamulla valmistettu "sirveli" alkoi jo epäillyttävästi laskea, joten ymmärrämme hyvin, että Sepeteuksen naama oli tavallista murheellisempi, hänen katsoessaan seitsemättä kertaa "ETp-laation" sisältöä. Vaikka miten olisi tirkästellyt ja tutkinut niin ei korppujen, pullan, voidittelin ja korvikepussin joukosta löytynyt yhtään läskiä. Rasvajen voipaperi vain loisti vastaan noin niinkuin hieman vahingoniloisena. Ei siis ollut ihme, että kaverit kuuntelivat hörössä korvin ja vesi kielellä erästä velikulmaa, joka monisanaisesti vannoi nähneensä oikean jäniksen. Pahaksi onneksi tämä viirunaama ei ollut sairas eikä muutenkaan elähtänyt, jotta olisi voinut saavuttaa sen juoksemalla ja tarttua puolinelsonilla takajalkoihin. Eikä myöskään voinut heittää nikkeliä perään sille ilman suunnalle kun pyssy oli jäänyt korskulle.

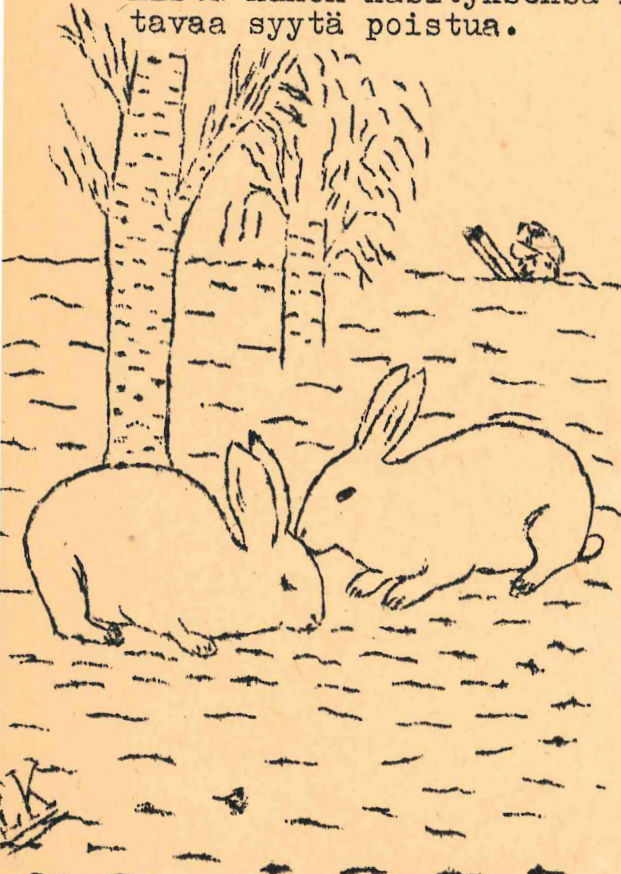
Keskustelu ja kuunteleminen ei ollut tuloksetonta ynnä hedelmätöntä sillä puolen tunnin kuluttua nyhjäisi Ananias Sepeteusta kyynärpäällä kylkeen, sanoen Ryhmy-tyyliin: "Jeh, minulla on itea." Idea se olikin ja hyvä kaiken lisäksi, sillä muutaman tunnin "sottailtuaan" ystävykset päättivät, että jänis on heidän eikä kenenkään muun. Ananiaksen ja Sepeteuksen vakaana aikomuksena oli siis järjestää retkueen tapainen yhtymä lennättämään ristihuuli lankaan eli saattamaan jänis kuulan kantomatkan sisäpuolelle.

Suurimpana huolena oli koiran hankkiminen, mutta sii-

henkin keksittiin sopiva neuvo. Ananias näet osasi haukkua. Ei tämä kylläkään tarkoita, että hän sivilissä olisi raitiovaunun konduktööri tai turkulainen talonmies, sillä hän oli omistanut aikansa ja harrastuksensa maalaiselämälle. Osasipahan vain muuten käyttää äänijäntäntään koiramaisella tavalla.

"Metästys kun metästys" on joku joskus jossakin sanonut ja se on totta, sillä yhtähyvin hirvenkaadossa kuin jäniksen pyynnissäkin pitää olla tunnelmaa eli "korkattua metsästysiloa." Tämän olivat myös ystävykset ottaneet huomioon vieläpä etukäteen ja perinpohjaisesti. Pitihän näet tämänkin metsästyksen onnistua kaikin puolin loistavasti.

No -, se alkoikin lupaavasti. Ananias haukkui viimastutti ja Sepeteus horjui jäljestä ampuen jäniksiä koolle. Aina väliin, sopivan tilanteen sattuessa, huuteli koira metsästäjää sinnepäin missä luuli jäniksen majailevan ja metsästäjä taas koiraa sinnepäin, mistä hänen käsityksensä mukaan viirunaamalla ei ollut mitään pakottavaa syytä poistua.

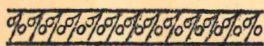

Lopulta molemmat hikisinä pysähtyivät neuvottelemaan. Syntyi seuraavan laatuinen keskustelu. "Minne se jänis oikein katosi?" kysyi Sepeteus." Tu-tuonne pensaikkoon näkyi loikkivan," huohotti Ananias käheällä äänellä. Minkä jälkeen Sepeteus alkoi heiluttaa pyssyään niinkuin orkesterin johtaja tahtipuikkoa, ampuen lopuksi jonkinlaisen heittolaukauksen Ananiaksen osoittamaan suuntaan. Mutta pensaikko ei ollut tietäkkeeseenkään heiluen vain hiljaa tuulen mukana. Arvelemme, että läheltä piti vaikkei ihan käynytäkään ja niinkai tuumii Ananiaskin koska kehoitti Sepeteusta ampumaan varmuuden vuoksi vielä toisen kerran. Yhtä huono näytti tulos olevan nytkin ja se varmaan johtui siitä, että jänikset mieluummin oleskelevat maassa kuin puussa. Saaliin nahkeminen ei ainakaan näyttänyt tuottavan tuloksia.

Tähän oikeastaan varsinainen metsästysretki loppuikin. Tulloon vain lopuksi mainituksi suurmetsästäjien lausunto, josta on käynyt selville, että tämän metsästysretken jälkeen on jäniskanta suuresti näyttänyt vähentyneen. Ovat kuulemma tulleet aroiksi ja kaikonneet kokonaan pois.

Jänisjahti on jaloa urheilua ja jännittäväää varsinkin silloin kun se onnistuu. Ja tämä kyseessä oleva metsästysretki kuuluu niihin kaikkein onnistuneimpiin tapauksiin, sillä sattuihan niin onnellisesti, että jäniksille ei koitunut minäkäänlaisia ruumiillisia vaurioita, metsästäjä Sepeteus pääsi pelkällä säikähdyksellä, eikä Ananias koirallekaan tullut nahkaan ylimääräisiä reikiä. Vaikka vähältä se piti ja läheltä se hipoi.

Jalmari.

K y s y m y s - j a v a s t a u s o s a s t o .

Milloin ja miten ajetaan puhdetyöt kerätä tulevaa näyttelyä varten?

Suunnitelmien mukaan toimeenpannaan Pakanan puhdetyönäyttely Pääsiäisenä. Tähän näyttelyyn velvoitetaan jokainen jättämään vähintään kaksi työtä, jotka arvostellaan ja palkitaan käytettävissä olevin mahdollisuuksin. Parhaat tullaan sittemmin lähettämään yleisömaan portaan näyttelyihin.

Näyttelyn jälkeen on tarkoitus järjestää kotiseudulla puh-

detöitten myyntinäyttely. Jokainen saa tällöin itse hinnoitella työtään ja yleisenä periaatteena tullaan käyttämään tapaa, että tekijä saa itse puolet myyntihinnasta toisen puolen langetessa joukkomme invaliidirahastoon. Muut keräykset kyseiseen tarkoitukseen onkin tämän johdosta toistaiseksi keskeytetty.

Puhdetöiden lähettäminen kotiseudulle tai myyminen on sallittua, mutta toivottavaa olisi, että jokainen mies ajoissa valmistaisi myös näyttelyyn tarkoittamansa esineet. Näitten tulisi tietystikin olla laadultaan parasta mahdollista, jotta ne olisivat kilpailukykyisiä ja jotta niistä myydessä saatava hinta myös olisi mahdollisimman korkea. On myös selvää, että valistusvaroilla hankittuja lakkoja y.m. tarveaineita ei saa käyttää myyntitöihin tai yksityisiin lahjoihin.

Lähiaikoina ryhdytään valistusupseerin toimesta ottamaan vastaan säilytettäväksi kuittia vastaan valmiita näyttelyesineitä. Asiasta ilmoitetaan yksiköille kohdakkoin.

=====

Onko odotettavissa parannuksia maatalouslomien suhteen?

Komentaja on kääntynyt kotiseudun viranomaisten puoleen, jotta ne epätasaisuudet, joita viime syksyn maatalouslomautuksissa esiintyi, eivät uusiutuisi. On luonnollista, että kaikki ne, jotka omasta mielestään olisivat oikeutettuja k.o. lomiin, eivät nytkään tule pääsemään niistä osallisiksi, mutta on toivottavaa ja todennäköistä, että räikeimmät epäkohdat saadaan korjatuiksi.

=====

Montako litteraa lomalainen voi saada lomamatkaansa varten?

Annetut litterat oikeuttavat vain lyhimpään matkaan sille rataosalle, joka litteraan on merkitty. Jos mies haluaa lomallaan poiketa tältä pääreitiltä tai tehdä useampia matkoja voi hän saada useampia litteroita anottuaan niitä erikseen loma-anomuksensa yhteydessä.

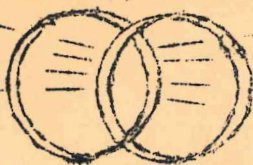
=====

T I E D O I T U S.

T e l e f o o n i a käyttävälle yleisölle huomauteetaan, että kaikista pyynnöistä, rukouksista ja uhkauksista huolimatta arv. yleisö jatkuvasti unohtaa n.s. pois-soiton suorittamisen. Olisi muistettava, että tällä pienellä kädenliikkeellä voitaisiin suuresti edesauttaa yleisen kielenkäytön siistiytymistä sekä ennenkaikkea helpottaa keskuksemme työtaakkaa ja samalla vapauttaa sen murtumisen rajoille saakka jännitetyt voimat ja tarkkaavaisuus esim. puhdetöihin kohdistettaviksi. Tästä syystä kehoitetaankin vielä kerran jokaista telefooninkäyttäjää pitämään mainittu seikka mielessään ja tältä varalta jokaisen pyykinvaihdon yhteydessä vetäisensä nenäliinansa jo valmiiksi solmuun.

Pulliaisen Pojat.

Kihlauksensa ovat julkaisseet johtajatar Kati Kurppa ja adjutanttimme luutn. Ellu Elovaara, molemmat Vologdan kuvernementista.

(Ylläolevasta Toimitus toteaa, että edellisessä numerossa julkilausumamme ennakkoaavistelut ovat käyneet kirjaimellisesti toteen. Tämän toteamuksen on Toimitus tehnyt sen surullisen tietoisuuden valtaamana, että näin joutuvat niin monen toiveet ja haaveet raukeamaan tyhjiin. Varmoista lähteistä kuulemiemme ennakkohuhujen mukaan aikoo Ellu nim. varmistaa lähitulevaisuudessa ensimmäisen kiinnityksensä, suorittamalla valtauksensa lopullisen rekisteröinnin omiin nimiinsä. Repäistyään vaatteensa (nim. housunsa tuolissa olevaan naulaan) Toimitus pyytää julkituoda sydänmellisimmät onnittelunsa ja vastaanottamaan syvimmän kunnioituksensa ilmauksen).

Kihlauksensa ovat julkaisseet sotilaskotisisar Signe Lifländer ja korpr. Olli Kariola, nämäkin molemmat onnelliset Vologdan kuvernementin asukkaita.

(Tuskin tointuneena edellisen ilmoituksen aiheuttamasta järkytyksestä Toimitus voi vain enää viitata runoilijan sanoihin:

Liitto avion
moinen jako juuri on,
toinen suojaa, t a i s t e l e e,
toinen haavat lääkitsee.

Onnittelemme.)

Kihlauksensa ovat julkaisseet filminäyttelijätär Helen Mardi Helsingistä ja alik. Esko Tuominen Nikittälän yhdeksiköstä.

Toimitus onnittelee.

---

20 - vuoden kunnioitettavan iän saavuttaa täällä t.k.17.p:nä tkm. Väinö Piiparinen, yhdeksiköstä.

Toimitus esittää kunnioittavat onnittelunsa tämän huomattavan saavutuksen johdosta.

Syntynyt terve tyttö.

T.k. 3.p:nä synnytti "Pakanan" viljelyspäällikön puoliso korpraalinrouva Liisa Artimo Kangasalla terveen tyttölapsen.

Toimitus julkituo kunnioittavat onnittelunsa väestöpropagandan tarmokkaalle esitaistelijalle.

HUUTOKAUPPA

T.k. 15.p:nä myydään va-
paashtoissella pakkohuutokau-
palla hyvässä kunnossa oleva,
vähän käytetty tikkausasema
Elvinan maastossa. Kauppaan
sisältyy kannuskuoppa-puineen
sekä taatusti osumankestämätön
väestösuoja. Lähemmät tiedot a-
siasta saa Suortilta.

"

"TEIDÄT filmaattiin juuri."

Hiljattain kanttiinilla toi-
minut perhepikakuvaamo "Rönt-
gen" tiedoittaa arv. asiakkail-
leen, että otettuja potretteja
saadaan tilata Tupakka-pois-
yhdistykseltä os. Rymättylä.

Esiintulleesta syystä pyy-
detään, että jos johonkin kor-
suun ilmaantuu "Hei"- nimeä tot-
televa urospuolinen jäniskoira,
niin tämä mitä kiireimmiten pas-
sitettaisiin takaisin ulos ja
varsinkin, ettei sille missään
tapauksessa annettaisi syötävää.
Tuntomerkit: Kookas, musta, rinta,
pää ja jalat ruskeat, kaulanauhas-
sa kirjoitus "Hei, el.lääk.Alopa-
eus."

MYYTÄVÄNÄ

Säästäväisyyssyistä myy-
dään vanhat, mutta vielä käyttö-
kunnossa olevat luutnantin kau-
luslaatat.

Huoltopäällikkö.

Ostan ent. kirkon-kylän
suutarinverstas valmistaa huoke-
alla ja lähettää pyydetessä
ja etupäässä pyytämättä valmistei-
taan pikatavarana kaikkiin mah-
dollisiin väeriin osoitteisiin.
Samalla huomautetaan arv. hevös-
miesasiakkaillemme, että lähetys-
ten perilletulon varmistamiseksi
olisi ajoneuvot edelleenkin py-
rittävä tiellä liikuttaessa pitä-
mään mahdollisimman tiiviinä ry-
kelmänä.

Halutaan ostaa.

Halutaan ostaa ehjät ja
taatusti tiiviit, mieluummin
molemmiin puolin käyttökelpoiset
koiraneidin kumipöksyt. Vasta-
ukset kiireimmiten t.l. kontt.
nimim.

"Jutan isi."

" K U P I D O "

Senjavonjan uusi elofilmitheateri
Huomenna ensiesitys Syvärin takana
"Ryöväriin huokaus"
Pääosissa: naisten suosikki Kolmisormi-Bill
ja
vaalea Lumoojatar, Sex appeal-tyttö
I S O - IITA.

Intohimoja Pensaiden Varjossa.
Tulette nauramaan kyöneleet silmissä ja
itkemään suu hymyssä.
Kaikille 1 - 100 vuotiaalle.

H U O M !! Heikkohermoiset ja vetelävatsaiset alkoot
vaivautuko.

Kultaa ja Kiljanduksia
Rahaa ja Rakkautta